

Valgperioden; hvad vi foretager os, skal vi foretage os i dette høje Ting, hvor politiske Ting skal foregaa.

Men derfor er det jo ikke ubegrundet at spørge, om Vælgerne har skiftet Stilling. Det eneste Indhold af Venstres Taler er i Grunden dette: Vi sejrede saa stort i 1920. Det bliver de ved med; naar de ikke har andet at sige, saa siger de: Jamen, vi slog de Radikale saa drabeligt i 1920. Det er saa sandt, som det er sagt, og det har ingen Interesse at høre det mere. De ærede Medlemmers Munterhed er mig kun en Bekræftelse paa Rigtigheden af, hvad jeg her fremfører. Det er dog rigtigt at bemærke, at Flertallet af konservative og Venstrevælgere, altsaa Vælgerne i de to Partier, hvis Forhold er uforandret — jeg kender ikke Erhvervspartiets nuværende Stilling til Regeringen eller til Alliancen saa nøje —, ved Valget i September Maaned i Fjor udgjorde 51,9 pCt. af de afgivne Stemmer; større er Flertallet ikke. Jeg kender ikke Antallet af Industristemmer her i Landet, mange Procent er det maaske ikke; men man vil se, at blot 4—5 pCt. behøver at trække sig tilbage i Passivitet, i samme Øjeblik eksisterer dette mægtige Flertal slet ikke. Undertiden taler man stort om store Ting, undertiden opfører man Kolosser, men hvis disse hviler paa Lurfødder, er selve Bygningen slet ikke saa imponerende.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sluttede med at minde om en Udtalelse af et tidligere Medlem af dette høje Ting, at her i Landet var der i Virkeligheden kun to Slags Mennesker, Arbejdere og Bønder, alt det andet var Paahæng. Det ærede Medlem vilde ikke gøre denne Udtalelse til sin, og det gør han ogsaa ret i. Denne Udtalelse er fremsat paa et Tidspunkt, da vedkommende havde gjort Forsøg paa at komme ind i mange af de Ting, som han nu stempler som Paahæng til det øvrige; han havde været med i hele Rækken af Krigstidens forskellige Virksomheder, nu saa han, at til syvende og sidst var der kun Bønder og Arbejdere, alt det andet var Forgængelighed, Forgængelighed, Forgængelighed. Det ærede Medlem Hr. Brorsen strøg derfor denne taabelige Bemærkning om, at de andre er Paahæng, og hvis man undersøger Antallet af de andre, vil man ogsaa kunne se, at de talmæssigt ikke udgør nogen ringe Del af Befolkningen; det er mange forskellige Arter, men de er ogsaa nødvendige.

Men en Ting er det rigtigt at pege paa, og det er den store politiske Betydning, der ligger i Bøndernes og Arbejdernes store Klasser. En Gang udgjorde disse to store

Klasser, Bøndernes og Arbejdernes, det danske Demokrati, og det, som er det ulykkelige i vort Lands Udvikling gennem den sidste Tid, er, at alt for mange af Bøndernes store Klasses Ledere har faaet Herremandsnykker og har foretrukket i Stedet for at være med i Demokratiet sammen med Arbejderne at knytte sig til de Partier, som bygger paa helt andre Samfundsklasser, i alt Fald paa helt andre Tankegange end dem, der findes hos Bøndernes store Mængde. De Mænd og Kvinder, de Bønder, som har valgt mig og mange af mine Meningsfæller, og de Borgere, som har valgt andre af mine Meningsfæller og givet os deres Stemmer, er af den Opfattelse, at det var en stor Ulykke, hvis der skulde komme en saadan politisk Deling her i Landet, at Bøndernes store Klasse og Arbejdernes store Klasse kom til at staa mod hinanden. Og disse Bønder, som samler sig med Borgerne, med Paahæng, med dem, der har Lov til at være her sammen med Bønderne, om vor Politik, de vil fortsætte den Tradition, som har grundlagt Demokratiet her i Landet.

Den Dag, da den Del af Bondestandens Ledere, som har faaet Herremandsnykker, som er blevet Godsejere, Storforpagtere, Storhandelsmænd og Ministre, og som fører Bønderne bort fra deres naturlige Plads, ikke længere har disse Herremandsnykker — og den Dag er maaske ikke saa langt borte, for Tiden vil nok pille Herremandsnykkerne ud af mange Hoveder her i Landet —, den Dag vil der være Mulighed igen for en saadan lykkelig Samfundspolitik som den, der op til 1901 førte Bøndernes og Arbejdernes store demokratiske Klasse sammen frem til Sejr her i Landet.]

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. O. Hansen: Naar jeg paa det nuværende Tidspunkt kun har ønsket at faa Ordet for en kort Bemærkning, er Grunden den, at den højtærede Indenrigsministers Tale ikke foreligger i Fortryk, og jeg ønsker, forinden jeg tager Ordet anden Gang under denne Finanslovdebate, at gøre mig nøje bekendt med det Afsnit af den højtærede Ministers Tale, som var Svaret paa, hvorledes Regeringens Stilling var overfor en Lovgivning om Truster, Monopoler og Ringdannelser. Dette Spørgsmaal er efter min Mening af den største Betydning for Byerhvervenes Mellemstand. Ved kun at gøre en kort Bemærkning nu og tage Ordet